

A Ràdio Cambrils,

PATRIMONI COL·LECTIU

**Una rierada de fa 250 anys
(1762)**

Emissió del 20 de setembre de 2012

Què és?

L'inici de la crònica de la rierada que Cambrils patí el 14 i 15 de setembre de 1762

On es conserva?

Va ser escrita dins del llibre de comptes de l'Ajuntament de l'època.

De quan és?

14 de gener de 1744, tot i que reproduïx documents de 1737.

Què explica?

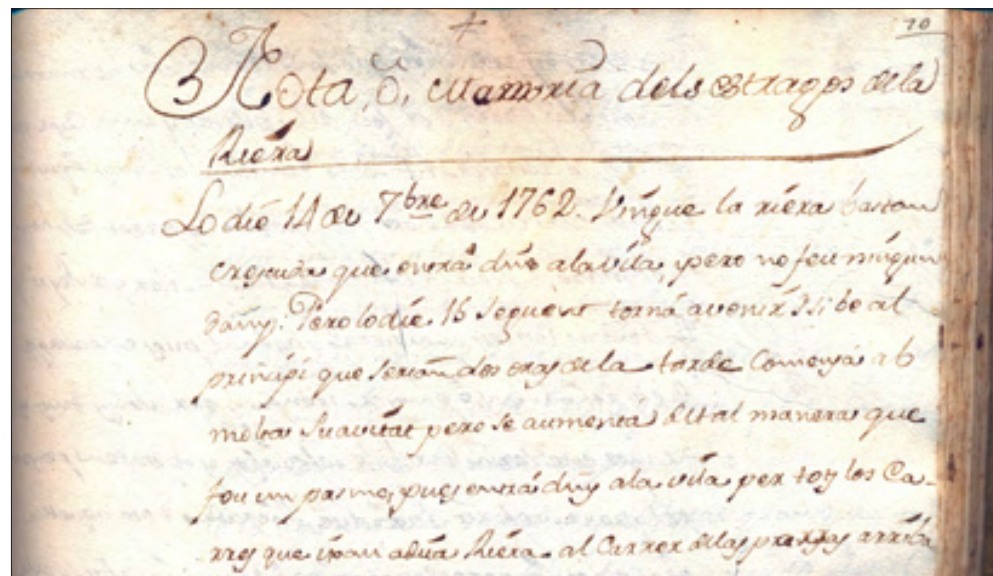
- Com va anar evolucionant la rierada al llarg del dia 15 de setembre.
- Quin recorregut va fer l'aigua dins del nucli de la Vila, a l'altra banda de la riera -on hi havia el convent dels agustins, de la Mare de Déu de Gràcia-, a l'Horta de Santa Maria i en altres terrenys.
- Quins terrenys i carrers va afectar.
- Quins particulars van sortir perjudicats.
- Les conseqüències humanes de la rierada: com es van salvar els cambrilencs.
- La història d'un noi que va ser arrossegat per la rierada però finalment salvà la vida

De què ens parla?

- Del retorn periòdic de les rierades, com a conseqüència del clima i l'orografia de la zona.
- De l'urbanisme cambrilenc del moment.
- De la vida quotidiana dels cambrilencs.
- De les mesures que preniën per evitar les rierades.
- Del desaparegut convent de la Mare de Déu de Gràcia.

On es troba?

AMCAM. *Llibre de notas de la Vila de Cambrils* (1722/1798). Sig. Top. 167.16, folis 70-71.

[Transcripció del fragment que es reproduïx aquí]

Nota o mamòria dels estragos de la Riera

Lo die 14 de setembre de 1762 vingué la riera bastan crescuda, que entrà dins a la vila, però no féu ningun dany.

Però lo die 15 següent tornà a venir. Y, si bé al principi, que serian dos oras de la tarde, comensà ab molta suavitat, però se aumentà de tal manera que fou un pasmo, pues entrà dins a la vila per tots los carrés que ixan a dita riera.

Al carrer de las Parras arribà a la casa lo doctor Pau Majó, umplint totas aquellas casas de aygua y arena.

Al carré de la Fira féu molt més estrago, pues arribà la ayga a voltar per lo cantó de la Badia, plaza avall y per devant la Badia carré avall fins al Portalet [...]

Què és?

El final de la mateixa crònica de la rierada que Cambrils patí el 14 i 15 de setembre de 1762

Què explica?

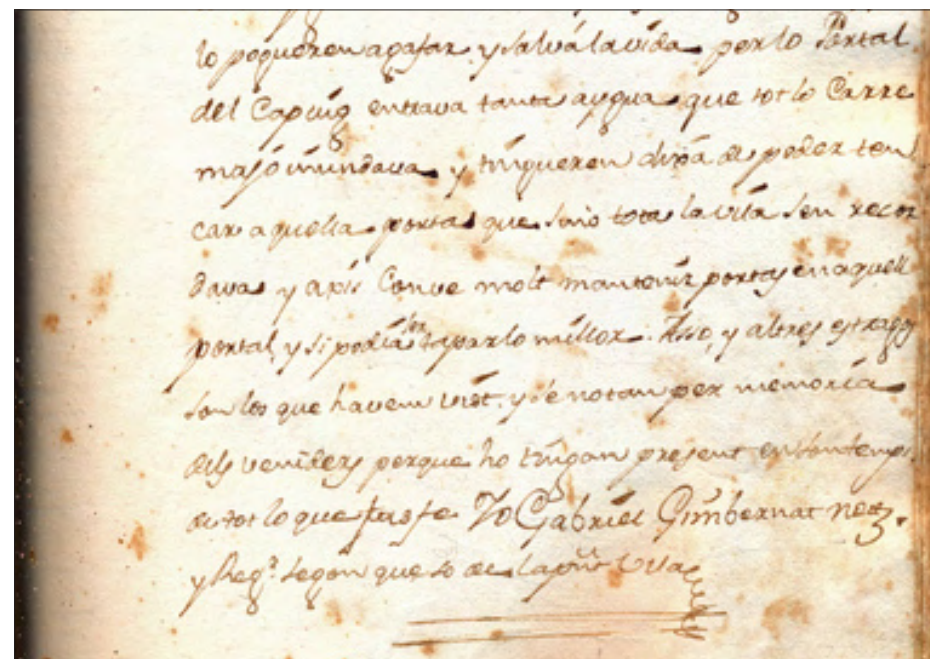
- El final feliç de l'episodi del salvament d'un noi que havia estat arrossegat per la rierada.
- L'entrada de l'aigua pel portal del carrer Major.
- Les prevencions que es van aplicar en aquest portal
- La proposta de tapiar el portal del carrer Major.
- De quina manera l'experiència viscuda havia de servir per prevenir les rierades del futur.

De què ens parla?

- Del retorn periòdic de les rierades, com a conseqüència del clima i l'orografia de la zona.
- De l'urbanisme cambrilenc del moment.
- De la influència de les rierades sobre l'urbanisme.
- De la voluntat de deixar constància dels esdeveniments com a lliçó per al futur.

On es troba?

AMCAM. *Llibre de notes de la Vila de Cambrils (1722/1798)*. Sig. Top. 167.16, folis 70-71.

[Transcripció del fragment que es reproduïx aquí]

[Un mosso que havia estat arrossegat per la rierada] lo pogueren agafar y salvà la vida. Per lo Portal del Capuig entrava tanta aygua que tot lo carré Majó inundava. Y tingueren dixa [= sort] de poder tancar aquellas portas! Que, si no, tota la vila s'en recordava [= se n'hauria recordat]. Y així [= així], convé molt mantenir portas en aquell portal, y si podia-s-en [= si es pogués] tapar-lo, millor.

Assò y altres estragos són los que havem vist y se notan per memòria dels veniders, perquè ho tinguin present en son temps.

De tot lo que fas fe [= dono fe] jo Gabriel Gimbernàt, notari y regidor segon que só [= sóc] de la present vila.

Per saber-ne més

TARÉS LAGUNAS, Manel. "Aigua avall. La rierada del 15 de setembre de 1762 i altres avingudes del segle XVIII a Cambrils". A *Anjub. Quadern de cultura tradicional i popular*, núm. 7 (2006), p. 4-10.

**Una rierada de fa 250 anys
(1762)**

Emissió del 20 de setembre de 2012